

სამი ჩათვლა ერთ მატჩში

თბილისი. “ლოკომოტივის” სტადიონი. 16 მაისი.

“დინამო” (თბილისი) – ასკ (დონის როსტოვი) – 4:1 (2:1).

“დინამო”: გოგია, მოძუაშვილი, ქელიძე, ხურცილავა, ებრალიძე, გავაშელი, მ. მაჩაიძე, პეტრიაშვილი, გუცაევი, გ. ნოღია, ყიფიანი.

ასკ: ბოიჩენკო, სეროსტანოვი, შერგელაშვილი, ალექსანდროვი, ალტუხოვი (მოგილინი), გეტმანოვი, ანტონოვი, ესკოვი, ჩიხლაძე, ციბინი, ჩურკინი (მასლიაევი).

მსაჯი: ვ. ლიპატოვი (მოსკოვი).

დუბლიორები – 1:0 როსტოველთა სასარგებლოდ.

16 მაისის მატჩში თბილისელებმა ერთბაშად სამი ჩათვლა მიიღეს: ჯერ ერთი, შეხვედრა მოიგეს და ესოდენ საჭირო 2 ქულა ჩაიწერეს, მეორე, გაინაღდეს კიდევ ერთი ბალი დიდი ანგარიშით გამარჯვებისთვის და, ბოლოს, აიღეს ქულა “გამარჯვებისკენ სწრაფვის” პრიზისთვის ბრძოლაში. უხვი მოსავალია!

მაგრამ მე-3 წუთზე დინამოელთა გულშემატკივრები უკვე საკმაოდ უგუნებოდ იყვნენ, როცა როსტოველები დაწინაურდნენ ჩიხლაძის გატანილი გოლის წყალობით. ეს იყო დაცვისა და მეკარის აშკარა ლაფსუსის შედეგი. სტუმრების იერიშისას მცველებმა ბურთი ვერაფრით მოიცილეს საჯარიმო მოედნიდან. გოგიამ ესკოვის დარტყმა მოიგერია, მაგრამ ბურთს არიელთა ცენტრალურმა თავდამსხმელმა მიუსწრო...

ამ დასაწყისს თბილისელთა ხანგრძლივი, მძლავრი იერიში მოჰყვა. ამ იერიშს შემდგომში ისეთი შტურმის ხასიათი მიეცა, რომ “დინამოს” ნახევარზე დრო და დრო რჩებოდა მხოლოდ ერთი მოთამაშე – გოგია. როსტოველთა კართან შექმნილი ყველა მომენტის აღწერას არ შეეუდგებით, ვინაიდან ეს ბევრ დროსა და ადგილს წაგვართმევდა. ყოველი რამდენიმე წუთის შემდეგ სტუმრების კარი ბეწვზე ეკიდა და ეს ბეწვი, როგორც იქნა, გაწყდა: მოძუაშვილმა 23-ე წუთზე მაჩაიძის გადაცემა მიიღო და ძალიან ზუსტად, ძლიერად, შეუჩერებლად დაარტყა კარში. მცველის ეს გოლი პირადად მისთვის შემთხვევითი არ იყო. მანამდე მოძუაშვილმა არაერთხელ შეასრულა საიერიშო რეიდი და ბოლოს მაინც მიაღწია მიზანს – 1:2.

ანგარიშის გათანაბრების შემდეგ “დინამოს” თამაში უფრო დამაჯერებელი, გეგმიანი და დახვეწილი გახდა. იერიში ვითარდებოდა გაშლილად, მინდვრის მთელ სიგანეზე, გაძლიერებული ძალებით, და მალე, 32-ე წუთზე, დამთავრდა მეორე გოლით. ეს იყო ერთგვარი “კომპლექსური” შტურმი მცველების, ნახევარმცველებისა და თავდამსხმელების მონაწილეობით. ბურთი არმიელთა ერთ-ერთი მცველისგან რიკოშეტით მოხვდა გუცაევთან და ამ უკანასკნელისგან გავიდა კარში – 2:1.

სტუმრებმა თამაშის გამოსწორება მხოლოდ მეორე ტაიმში შეძლეს. მათ შეცვალეს ალტუხოვი, რომელიც სისტემატურად უხეშობდა გუცაევის წინააღმდეგ და მაინც მუდამ წაგებული რჩებოდა. გუცაევის ნეიტრალიზება შესვენების შემდეგ დაევალა ალექსანდროვს, რომლის არსენალში, ეტყობა, მეტი აკრძალული ილეთია და უფრო აქტიურადაც მიმართავს ამ გზას გაჭირვების დროს. წინა ხაზზე მასლიაევა ჩურკინზე უკეთ ითამაშა და ამის შედეგად გუნდმა რამდენიმე ერთობ სახიფათო კონტრიერიშის განხორციელება შეძლო.

გარკვეულ პერიოდში დინამოელები ძალიან უსისტემოდ, უყურადღებოდ თამაშობდნენ, ბევრს ატარებდნენ ბურთს, ხშირად კარგავდნენ მას. მდგომარეობის გამოსწორებას დაახლოებით 25 წუთი დასჭირდა, თუმცა შემდეგ ყველაფერი მოწესრიგდა: 32-ე წუთზე ნოღიამ შორი გადაცემა მიიღო მინდვრის სიღრმიდან და წინ გავიდა. მის პარალელურად მოძრაობდა გუცაევი. ამ ორი თავდამსხმელის წინ მხოლოდ მოგილინი იყო, რომელიც რთულ ამოცანას ვერ გაუმკლავდა, ნოღია ვერ შეაკავა და ამ უკანასკნელმა ზუსტად გაგზავნა ბურთი კარის შორეულ დაბალ კუთხეში – 3:1.

მატჩის ანგარიში გაზარდა პეტრიაშვილმა. ბურთი გათამაშდა ნოღიასა და ყიფიანს შორის, შემდეგ პეტრიაშვილს გადაეცა და მისგან მიაღწია მიზანს – 4:1.

ახლა წინა ყველაზე საინტერესო, ცენტრალური მატჩი ორ ლიდერს შორის, რომელიც 20 მაისს შედგება ჩვენს სტადიონზე: “დინამო” (თბილისი) – “ზარია” (ვოროშილოვგრადი). იგი საყოველთაო ყურადღების ცენტრშია.

რ. ქორიძე.

“ლელო”, 18 მაისი, 1972 წ.